

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ἩΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν τῆς Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου *895 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητῆς ἄνευ προπληρωμῆς. Ἐκαστος συνδρομητῆς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου οὐδεμίαν συνδρομὴν δύναται νὰ ἀρτίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1895.

***Ονειρα Βουλγάρων.** Πολλὰ εἶνε τῶν Βουλγάρων τὰ ὄνειρα, ἀλλὰ ὁσημέραι καθίστανται ἀπραγματοποίητα καὶ ἐγείρονται πρὸ αὐτῶν φραγμοὶ τοὺς ὁποίους δυσκόλως θὰ δυνηθῶσι νὰ ὑπερπηθῶσι. Κοιμῶνται καὶ ὀνειρεύονται ἐπέκτασιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θριάμβον πλήρη, ἐγείρονται ὅμως περίφοβοι, κατὰ συντριμμένοι καὶ διεσπαρμένοι ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Πύλης. Κοιμῶνται καὶ ὀνειρεύονται συμφιλίωσιν μετὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἄλλα πολλὰ, ἀλλ' ὁ πρῶτος ἐπιπνέων ἀνεμος διαλύει τὰ ὀνειροπολήματα ταῦτα καὶ ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς κρίσιμον τὴν ἐσωτερικὴν τῶν βουλγάρων κατάστασιν, ἣτις δὲ κρίσιμωτέραν τὴν ἐξωτερικὴν. Ἡ διπροσωπία καὶ ἡ ραδιουργία ἦν μέχρι τοῦδε μετῆλθεν ἡ ἡγεμονία δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ σκεπάσῃ εἰς τὸ μέλλον τὰς πληγὰς καὶ νὰ παραπείσῃ τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, αἵτινες τυφλῶς συνέτρεχον τὸν βουλγαρικὸν λαὸν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἐπικράτησιν. Ὁσημέραι δὲ ἡ κατάστασις δεινύεται καὶ ἄδηλος ἡ ἐκβασίς αὐτῆς, διότι πᾶσαι αἱ γενόμεναι ἀπόπειραι πρὸς συμφιλίωσιν μετὰ τῆς Ρωσσίας ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς. Οἱ προταθέντες ἐκείθεν ὅροι δὲν συνάδουσι πρὸς τὰς θελήσεις καὶ τὸ συμφέρον τῆς κυβερνήσεως οὔτε πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἡγεμόνος. Ἀλλὰ ἐνῶ ἡγεμὼν καὶ κυβερνήσις ἀποκορύπτουσι τοὺς ὅρους ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἀγωνιᾷ νὰ ἴδῃ συντελουμένην τὴν συμφιλίωσιν μετὰ τῆς εὐεργέτιδος δυνάμεως καὶ ἐνασκουμένην τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν θέλησιν αὐτῆς εἰς τὴν χάραν αὐτῶν ἐν ᾗ μεγίστη ἐγένετο θυσία ρωσσικοῦ αἱματος καὶ χρήματος. Τοῦ ρωσσοφίλου κόμματος οὐσιαστικῶς προϊστάται τανῦν ὁ μητροπολίτης Κλήμης πάντα κινῶν λίθον καὶ πᾶσαν καταβάλλων προσπάθειαν, ἵνα ἄρῃ τὰ κωλύματα τῆς συμφιλίωσης· ἐξ ἴσου δὲ ἐνεστερνίσθη καὶ τὸ Μακεδονικὸν κίνημα ὅπως εὐχερέστερον παρασύρῃ τὸν λαὸν εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ μητροπολίτης Κλήμης ἱερουργῶν ἐτέλεσεν ἐν Σόφίᾳ πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀποβιώσαντος Κιτάντσιεφ ἀρχηγοῦ τῶν Μακεδονικῶν ταραχῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ὁ Κλήμης ἀκολουθούμενος ὑπὸ πλήθους πολλοῦ ἐπεσκέφθη τοὺς τάφους διαφόρων ἀγωνιστῶν βουλγάρων, ἀδίκως φονευθέντων ὑπὸ τοῦ Σταμπούλφ, καὶ ἐξέφώνησεν ἐνθουσιώδη πατριωτικὸν λόγον· «Ὁφείλομεν (εἶπε) νὰ θυμιάζωμεν τοὺς μάρτυρας τούτους καὶ νὰ καταρώμεθα ἐκείνους οἵτινες δὲν ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας ἐνῶ δύνανται. Ὅταν ἡμεῖς ἡνωμένοι ἀμυνόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων καὶ σοβαρῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνιζόμεθα οὐδεὶς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς παρεμποδίσῃ. Οἱ ἀνεκτίμητοι οὗτοι ἄνδρες ἄς μᾶς χρησιμεύσωσιν ὡς πρότυπον. Οἱ νεκροὶ θὰ συγχωρήσωσι τοὺς φονεῖς των· ἐὰν δὲ ἐπιθυμοῦμεν νὰ συχωρήσωσι καὶ ἡμεῖς, τότε πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα των.» — Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Κλήμη συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐξαψιν τοῦ πα-

τριωτικοῦ ὀργισμοῦ τῶν Βουλγάρων καὶ ἐπικυβάνουσι τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἀστόχων κινήσεων. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν εἶνε σύμφωνοι οὔτε πρὸς τὰς περιστάσεις οὔτε πρὸς τὰς διαθέσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, αἵτινες ἀλλαχοῦ νῦν μετέφερον τὸ πεδίον τῆς δράσεως αὐτῶν. Ἡ βουλγαρία παίζει τὸ τελευταῖον ἴσως παιγνίδιον τῆς αὐτοπαρξίας ἐν τῷ μέλλοντι. Πρόκειται νὰ ἐδραιώσῃ τὰς βάσεις αὐτῆς ἢ νὰ ἴδῃ τὸ ἄχρι τοῦδε ἀνεγερθὲν οἰκοδόμημα καταπίπτειν καὶ ἐξαφανιζόμενον ὑπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Ρωσσίας καὶ τὴν ἔχθραν τῶν μέχρι χθὲς φίλων αὐτῆς δυνάμεων. Ὅτι οὐδέποτε καὶ ἂν συμβῇ ἐσθυσὲ πλεόν ὁ φεικνὸς τῶν Βουλγάρων ἀστήρ. Τοῦτο μαρτυροῦσι καὶ αὐτὰ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα μετέρχονται, ἀπὸ τριῶν καὶ ἐντεῦθεν μηνῶν, γλώσσαν ἐπιεικὴ καὶ κλυοῦσιν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἰς κοινὴν δρασίαν. Εὐλογος ἦθελεν εἶσθαι ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐὰν ἦτο εἰλικρινής. Ἀλλὰ οὐδεὶς Ἕλληνας ἀποδέχεται ὅτι χθὲς ἔτι βία ἀφῆρθη ἡ περικλειὴς τοῦ Μπατσκόβου μονῆ καὶ ἐπετράπη εἰς τὸν ὑπὸ τῶν πατριαρχείων καθορημένον ἀρχιμανδρίτην νὰ μιάνῃ τὰ ἄχραντα μυστήρια, οὔτε τὰς ἄλλας ἀποπειράς πρὸς κατάπνιξιν τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Τέταρτον ἔτος ἄρχεται διὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ πρῶτον κατηρχόμεθα εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος, τῆς Ἡπείρου. Συνεπληρώθησαν τρία δλόκληρα ἔτη καὶ σήμερον εἰσερχόμεθα εἰς τὸ τέταρτον. Καὶ ἡμεῖς ἀπορούμεν πῶς παρήλθε τόσος χρόνος, ὅστις ἀποτελεῖ σπουδαῖον τεκμήριον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς δράσεως τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Κατὰ γράμμα προσεπαθήσαμεν κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ πρόγραμμα ὅπερ εἰς τὸ πρῶτον φύλλον διεγράψαμεν. Ἰσως ποτὲ ἐπιστεῦθη ὑπὸ τινων ὅτι ἐξεκλίναμεν αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μετατροπὴν ἣν ἔλαβον τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Ἡμεῖς δὲ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς ταῦτα ἠθέλομεν ἀποδείξει ἀπορίαν σκέψεως καὶ ἀνεπιτηδιότητα πρὸς μείζονα ἐξυπνότητα τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ὁ δημοσιογράφος δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος ποτὲ νὰ ἀκολουθῇ τὴν γνώμην τοῦτον ἢ ἐκείνου, ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ νὰ προσπαθῇ πῶς καλλίτερον νὰ ἐκθέσῃ ἐκεῖνα, ἅτινα χρήζουσι βελτιώσεως καὶ θεραπείας, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς σκέψεις ἐνίων ἀναγνώστων ἀρεσκομένων εἰς πομπώδεις φράσεις καὶ ἀνουςίους ἐξεγερτικούς λόγους. Ἐκολουθήσαμεν πάντοτε τὴν μέσσην ὁδὸν καὶ προσεπαθήσαμεν, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπον αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις, νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων πολιτῶν ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων κοινοτήτων, ὑπὲρ τῆς ἐπικρατούσης ἐν Ἡπείρῳ καταστάσεως καὶ πολλὰκις ἡ φωνὴ ἡμῶν, ἣτις εἶνε φωνὴ τῆς Ἡπείρου αὐτῆς, τῶν ἀπανταχοῦ Ἡπειρωτῶν, ἠκούσθη εὐμενῶς παρ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ μὴ ὑπάρχωσι παράπονα. Ἐτηρήσαμεν ἀείποτε ὑπερήφανον τὸ Ἡπειρωτικὸν ὄνομα καὶ ἐμείναμεν πιστοὶ φύ-

λακε τῶν συμφερόντων ἅτινα ἐνεπιστεύθησαν ἡμῖν. Καθόλου δὲν αἰσθανόμεθα κάματον ἐκ τοῦ τριετοῦς τούτου ἀγῶνος, καθόλου δὲν ἀηδιάσαμεν πρὸς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀδιαφορίαν ἐκ μέρους ἐνίων ἐκ τῶν συνδρομητῶν. Τὰ πράγματα αὐτὰ θὰ δικαιώσωσιν εἰς τὸ μέλλον τὸν εὐγενῆ τοῦτον δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα καὶ θὰ πείσωσι τοὺς πάντας ὅτι ὄντως ὑπῆρξεν εὐεργετικὸς διὰ τὴν Ἡπείρον καὶ ὠφέλιμος διὰ τοὺς Ἡπειρώτας αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι, πιεζόμενοι, ξυλλιζόμενοι, παντοιοτρόπως δὲ ἐνοχλούμενοι, δὲν δύνανται ἀλλαχοῦ νὰ ἐκθέσωσι ὅσα ὑφίστανται παρὰ μόνον εἰς τὰς στήλας τοῦ φύλλου τούτου. Ἄλλοι διὰ τὴν ὑπαρξίν ὁμοίου ὕργανου δημοσιογραφικοῦ διοργανοῦσιν ἐράνους καὶ παντοίας καταβάλλουσιν ἐνεργείας πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Ἡμεῖς ὅλων τούτων ἐστερήθημεν καὶ δυνάμεθα, χωρὶς νὰ ἐκληφθῶμεν ὡς κομπάζοντες, νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦτο ὄργανον «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» διτηρήθη ἕως σήμερον διὰ πολλῶν ἡμῶν στενοχωριῶν καὶ διὰ κόπων καὶ ἀγῶνων πρὸ τῶν ὁποίων πᾶς τις ἠθέλεν ἀπογοητευθῇ καὶ ἀναστῇ ὅπερ ἀνέλαιβεν ἔργον.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ Παλαιὸς εἰς τὸ χάρι τοῦ Σαῖτ-πασᾶ. — Ἡ σημασία μετὰ τὸν ἀγῶνα — Ἡ ἀφίξις εἰς Κασταριά καὶ τὸ ταλαράνι τοῦ ἀγῶνα. — Ἡ ὁποδοχὴ εἰς Τρίκαλα καὶ ἡμᾶς συνεκίνησε. — Ἀνάθεμα εἰς τὸν Τζοάναν καὶ τὸν Ἰωαννίδην.

Τὴν πρωΐαν ὅταν ἐξύπνησα τὰ πόδια μου ἐπινούσαν τόσον δυνατὰ, ὥστε δὲν ἤμπορούσα νὰ καταβῶ ἀπὸ τὴν κλίνην· ἐδέησε μετὰ τούτους κόπους νὰ καταβῶ, νὰ φορέσω τὰ παπούτσια μου καὶ νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὸ δωμάτιον, ἀλλὰ διὰ νὰ κατεβῶ εἰς τὴν αὐλὴν ὑπάρχει μία σκάλα μετὰ δύο σκαλοπάτια, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ καταβῶ ἐδέησε νὰ με πάρῃ ἀγκαλιὰ ὁ ὑποτελώνης κ. Παναγιώτης (τὸ ἐπώνυμόν του λησμονῶ). Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐκαθήσαμεν ὑπὸ τὴν σκιαδὰ ἐξωθεν τοῦ χανίου Σαῖτ Πασᾶ οὐζοποτοῦντες καὶ πίνοντες συγχρόνως ὕδωρ διαυγὲς καὶ ψυχρὸν. Σημειώσατε δὲ ὅτι τόσον κρύο εἶνε τὸ νερόν αὐτό, ὥστε δὲν καταλαμβάνει κανεὶς πολὺ τὴν ἐνέργειαν τοῦ οὔζου. Τὸ πικρὸν εἰς αὐτὸ τὸ νερόν γίνεται ὡς παγωτόν. Ἐν τῷ μεταξύ ἦλθεν ἐκ Μετσόβου κάποιος, ὅστις μοι διηγήθη τὰ κατὰ τὴν νύκτα τῆς δραπέτευσός μου συμβάντα, ἦτοι τὸν ὁρμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν φυλάκισιν αὐτῶν, τὰς ἐρεῖν, ἃς εἶς διαφόρους εἰκάς ἐνήργησαν πρὸς ἀνακάλυψίν μου καὶ τὰς ὕβρεις ἃς ἐναντίον μου ἐξεστόμισεν ὁ μόνος ἐν Μετσόβῳ φίλος μου Ἀσλάν-μπεης, αἵτινες ὕβρεις ἦσαν ἐκ τῶν αἰσχυρότερων. Δὲν ἠθέλον νὰ τὸ πιστεύσωσι πρῶτε, ὅτι ἐγὼ μόνος μου θὰ κατάρθωμαι νὰ διέλθω τὰ σύνορα, πόσον γελικάτος, κατὰ τὴν φράσιν των· καὶ θὰ ἐξακολουθῶν ἀκόμη νὰ παραφυλάττω καὶ νὰ ἐνοχλῶσι τὸν κόσμον, ἂν δὲν μετέβαινεν εἰς Μετσόβον ὁ Γεώργιος Κριτσάλης νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι με εἶδεν εἰς τὸ χάρι Σαῖτ Πασᾶ, μάλιστα, κατὰ τὸ λέγειν τινῶν, εἰς τὸν Ἀσλάν-μπεην εἶπεν ἐκ μέρους μου χαιρετισματα, χωρὶς ἐγὼ νὰ τοῦ κάμω λόγον περὶ τούτου.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ ὧραν 11ην π. μ. ἐ-

ΕΚ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἐντυπώσεις φίλων. — Ἡ κατάσταση τῶν Ἑλλήνων — Χάσαν Ἰλντσαν καὶ ἔθνομόν. — Κρίτην ἀνεψιὺν πατέρα.

Ἐξ ἐπιστολῆς φίλου ἐπισκεφθέντος τὴν θίαν ἀπόστολὴν τὰ ἐξῆς πολὺ λυποῦνται ἡ α . . . Καὶ τέλος πρὸς τὴν ἡμερὴν ἐξ ἐνταυθα, ἐνθὰ εὐρέθη, ὡς ἐν τῇ Ἀρταστιαζὺ πλείστον Ἀρταστίνων, οὗς διὰ τὸ πρὶν δύναμει διὰ ὀρθήσεως. Βεβαίως θὰ μὴ τυγχίνηται διὰ τοῦτο καὶ ὁμοιοῦται διὰ ἐν ῥιστον· ἀλλ' ἡ χαρὰ αὕτη ἐπισκιάζεται ἀμυροῦται ἐκ τῆς τάσεως θη οἱ πλείστοι πρὸς ἐκθερίσθαι καὶ σὰς βελαιῶ, διὰ τὴν ἐν Σεργία ταξιῶντων πολλὰς εἰς ἰδὰκρυάσων τοὺς πλείστους μετὰ χαρᾶς ἀφίονον πάτρια καὶ κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Γ. Κ. ὁλαμίζομενους. Ἡ σκίψις δι' ἡ ἡπειροὶ διὰ παντός τόσους στίβαρους βραχίονας εἰς τὸν παρατηρητὴν μακρὰς σκέψεις. Προσπὰ ἀνεύρου τὰς αἰτίαις τοῦ κακοῦ καὶ αἰσχυρὴν βλέπαι, διὰ ἂν πᾶντες γρηθὸν εἴνε ἡπειρωτὰ Μκχιδόνες. Τίλος σὰς βελαιῶ διὰ σπάρτα καρδίαν τὸ θεαμνὸν ἐν ἡν δδοσι καὶ κερδὲς ἀ καλῶσι τοὺς ἀναχίους γυναιεῖς εἰς ἐν γλῶσσαν. Οὕτε ἔχουν τί τὸ κοινὸν πρὸς ἑλληνικόν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ὁ βασις Νικόλαος, ἐπαυλῶν ἐκ τῶν γυναικῶν εἰς Περίστροφον κατέλυσεν εἰς τὸν Ἐνδοτῆς Βριτολῆς. Αὐθιμαρὸν διήμερον ἐπιστὰς πρὸς τὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἡχοδογεῖν κατωκισθεὶς τὸν Βίληγρον, ἐπισκεφθὲν δὲ καὶ τὴν χιδοῦκισαν Ἐλισσαβετ, μητέρα τῆς ἀντιπλοῦς τῆς Ἰσπανίας. Ὁ πρωτοπουργὸς ἰσοποὶ ὑπουργοὶ κατέβησαν δὲ ἐπισκεπθῆναι εἰς τὰς δωματίας τοῦ βασιλοπαίδος, ὅστις ἴλας καθ' ἑκάστην ὥραν διέρχεται θαυμάζοντα δημόσια μνημεῖα καὶ μουσεῖα. Τὴν Δευτὴν βασιλοπαῖς ἐπισκέψθη τὸν πρέδρον τῆς κρατικῆς, ὅστις ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν. ἡμεῖς δ' ἐπισκίψαμε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν τερικῶν. Εἰς τὸν βασιλοπαῖδα Νικόλαον ἐν μὴν ὁ μεγαλόσταυρος τῆς Ἀεγῶνος τῆς Τῆς Δευτέρῃς ἡ Α. Ὑ. φ. ἡκράσθη τῆς δαε ἐν τῷ Μελοδραματικῷ θεάτρῳ ἐκ τοῖς οἰοῖται τοῦ πρίγκητος τοῦ Χανέν, ταθέντος εἰς διάθεσιν τοῦ.

— Περὶ τῶν ἐπισκίψεων, αὗς διήμερον τὸν πρέδρον τῆς δημοκρατικῆς γράφει ὁ γράφω· «Χθές, ὅρα πέπτη καὶ ἡμεῖς. Ὑ. φ. μετὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ Κ. Κριζῶν ἡν ἐπὶ τὴν αἰλὴν τὸν Ἠλύσιον. Ἡ ἀπένειμεν αὐτῷ τὰς νουμοματίας τιμὰς, σὼν τῶν σαλπίνγων. Ὁ βασιλοπαῖς, ἐν ἡσαν παρὰ τὸ πόδιον ὁ ταλαρχῆς Κ. Κ. οἱ ταγματάρχου Βουρζὼ καὶ Γραμνὲν ἡλχογας Βασσε, εἰσῆλθον πρὸς τὸν πρέδρον δημοκρατικῆς, ὅστις συνεισέλθον μετ' αὐτοῦ τὰ 20 λεπτά τῆς ὥρας. Τὴν ἐπίσκεψιν ἀκιν ὅρα ἐκτὴν ὁ πρέδρος εἰς τὸ Ἐσδορὸν Βριτολῆς, συνδεδυμένους ὑπὸ τοῦ σπαρὶ Τουρνὲ καὶ τοῦ ταγματάρχου Βουρζὼ, δευτέρου συνεισέλθεις σὺν ἡσιν ὅσον ἡ π. Πρὶν ἡ ἀπέλθον εἰς τὸν Ἠλύσιον ὁ βασις ἐπισκέψθη τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν ἐν τέταρτον π. ἀρίστως τοῦ πρέδρου».

— Καθὰ ἐπισκίψαμε ἡγγέλην τὴν ἐσπέρ. Δευτέρῃς ἐν Κωνσταντινῇ, διαδόχῳ τῆς Ἀρ ἐγένετο ὁ χθὲς ἐν Κούμ-καποὶ πρὸς τὸν Ἀκού Πατριάρχῳ, ἄνθρωπον διὰ πόσον σ. ἀλλὰ μετ' ὀλίγον οἱ συνεισθόντες διεσπάρθη ἐπεμβάσει τῆς στρατιωτικῆς δυναμείας. Π. γερωνότος τούτου ἐλήλυθον προφῆας ἡ Κ. λεως τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ὅπερ ἐκοινεῖται ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀποστ. Ὁθωμανικῆς σθείας.

— ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, 18 Σεπτεμβρίου

Τῇ προτροπῇ καὶ ὑποκινήσει τετραχοποῦν Ἀρμενίων, διελθὲν ταύτων συνήχθησαν π. ἀνὴρ τοῦ ἐν Κούμ-Καποὶ Ἀρμενικῆς ἐν

χείου. Χάρις όμως εις τὰ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα ἡ τάξις δὲν διαταράχθη καὶ πλήρως ἡσυχία βασιλεύεινταῦθα.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ Σάββατον, 2 Σεπτεμβρίου πανικὸς κατέλαβε τοὺς κατοικοὺς τῆς Φιλιππιάδος. Περὶ τὴν 3ην πρωΐνῃν ὥραν τουρκιστὶ τρομερὰ θύελλα ἐξεγερθεῖσα καὶ ὑπὸ ραγδαιοτάτης βροχῆς καὶ χαλάζης συνοδευομένη διήρκεσε περὶ τὰ 10 λεπτά τῆς ὥρας. Ἡ καταπεσοῦσα χάλαζα ζυγισθεῖσα εὐρίθη περὶ 80—100 γραμμάρια. Ἄν καὶ ἐπιπτεν ἀρχαῖ ἐν τούτοις ἐπροξένησαν οὐ μικρὰν ζημίαν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς πέριξ χωρίοις θραύσασα τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων καὶ τὰς κεράμους ἀπασῶν σχεδὸν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θύελλης ἀνετράπη ἐν ἐργαστήριον διασωθέντος ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἐν αὐτῷ ἐργαζομένου ἐμποροράπτου Ἀχιλλέως Ἀλεξάνη, Κρητός. Εὐτυχῶς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἠριθμήθησαν. Ἐμωλωπίσθησαν ὅμως ἐλαφρῶς καὶ ἄνευ κινδύνου τινὲς καὶ ἐφονεύθησαν ὀλίγα ζῶα ἐκ τῆς χαλάζης καὶ τοῦ κεραυνοῦ. Ἡ καταιγὶς αὕτη ἐέσκηψε καὶ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ εἰς τὰ πέριξ χωρία.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πρὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεστάλη εἰς τοὺς διαφόρους ταμίαις καὶ ὑποταμίαις τοῦ Κράτους μακρὰ ἐγκύκλιος ἀφορῶσα τὴν εἰσπραξίν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων φόρων· παραγγέλλει δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ προβοῦν εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὅτε ἡ συγκομιδὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῆς σταφίδος ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν. — Εἰς τὴν ἐφορεῖαν τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ἡγγέλθησαν αἱ ἐπόμεναι δωρεαὶ, γενόμεναι ἄλλως ἐπ' ἀνταλλαγῇ. Τὸ ἐν Ρώμῃ Βατικανὸν δωρεῖται ἀντίγραφα ἐν τῇ περιφύμῃ αὐτοῦ βιβλιοθήκῃ περιεχομένων πολλῶν καὶ πολυτίμων ἑλληνικῶν χειρογράφων, ὧν τινὰ ὑπάρχουσι μοναδικὰ ἀντίγραφα. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις δεκαπέντε τόμους ἰταλικῶν συγγραμμάτων διαπραγματευομένων περὶ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἔργων. Καὶ ἡ ἐν Στοκχόλμῃ βιβλιοθήκῃ ὀγκώδην τόμον περιλαμβάνοντα τὴν ἱστορίαν τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου. — Προχθὲς ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν πάντα σχεδὸν τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια. — Ὁ ἐν Ἀθήναις δικηγόρος κ. Π. Νικολάρας ὑπέβαλεν ἐνστάσιν περὶ ἀκυρώσεως ὅλων τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους. Ἰσχυρίζεται ὅτι κακῶς ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν προσδιορισθεῖσαν διὰ Β. Διατάγματος ὑπογραφέντος ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως διαδόχου καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Α. Υ. δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπογράψῃ βασιλικά διατάγματα ὡς μὴ ὄντος τότε δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ περὶ ἀντιβασιλείας νόμου. — Ἐπειδὴ εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον οἱ λαθρέμποροι ἐκ Πρεβέζης καὶ Σαλαῶρας ἀπεθρασύνθησαν καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Βονίτης ἡλαττώθησαν ἐνισχύθη μὲν ἡ δύναμις τοῦ τελωνείου διὰ πολλῶν φυλάκων, πρόκειται δὲ νὰ διαταχθῇ ὅπως μετασταθμεύσῃ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ ἡ ἐν Λευκάδι ἀτμοτελωνίς. — Γάλλος ἐξόριστος ὀνόματι Φλωγίστος Ν. Ἀγγελῆκος μεταφερόμενος ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης εἰς Κων/πολιν ὑπὸ συνοδείαν στρατιωτῶν κατὰ τὴν ἐν Τήνῳ ἀφίξιν τοῦ ἀτμοπλοίου διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν φρουρούντων αὐτῶν ἐπήδησεν εἰς λέμβον, πυροβοληθεὶς ἀποτελέσματος. — Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Βώλου-Λεωνίων πιστεύεται ὅτι θὰ τεθῇ εἰς κοινὴν χρῆσιν περὶ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρον ἀτμόπλοιο ἐκώμισε προχθὲς ἐξ Εὐρώπης ἅπαντα τὰ βαγόνια τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

— Ἐν Ἰωαννίνοις ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Φερηνικῆς Φάντῃ μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Ρέχα.

— Ἐξ Ἰωαννίνων ἀφίκετο ὁ μαθητὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς Χρύσανθος Γουλιδῆς.

— Ἐν Κεστορατίῳ ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν προκρίτων καὶ γνωστὸς εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον Κωνστ. Δόνδας, συγγενὴς τοῦ Χρηστάκη ἐφέντη, ἀνὴρ φιλόπατρις, ἐργασθεὶς ὑπὲρ παντὸς καλοῦ καὶ ἀναδείξας τέκνα χρηστά καὶ ὠφέλιμα τῇ κοινωνίᾳ.

— Ἐν Κονίτῃ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Ἀριστείδου Δ. Παπᾶ μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐαθίας Γ. Βεκιάρη. Τὸς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Μιχαὴλ Πατέρας ἑμπορος. — Ὡσαύτως ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Νικολ. Πύρρου μετὰ τῆς δεσποινίδος Κλεοπάτρας Ν. Βεκιάρη.

— Ἐξ Ἀρτῆς ἀφίκετο ὁ κ. Ἀντώνιος Γαρουφαλῆς, διδάκτωρ τῆς Νομικῆς.

— Εἰς Ἰωάννινα ἀνεχώρησεν ὁ κ. Ἰω. Μελάς.

— Ἐκ Κων/πόλεως ἀφίκετο ὁ κ. Θ. Κουντουράς, τελειόφοιτος τῆς Θεολογίας.

— Ἐκ Χειμάρρας ἀφίκετο ὁ φοιτητὴς κ. Ζούπας.

— Ὁ τέως διευθυντὴς τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς κ. Καλούδης διήλθεν ἐντεῦθεν ἐξ Ἰωαννίνων μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἑμπορικὴν Σχολήν, ἐν ᾗ διωρίσθη καθηγητὴς.

— Ἀφίκετο ἐκ Δοβρινόβου τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Ἀθ. Νασιόκας, τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σκαμνέλιον τοῦ Ζαγορίου μετὰ βραχείαν ἐνταῦθα διαμονήν, ἐλθὼν χάριν τῆς πασχούσης θυγατρὸς αὐτοῦ, ὁ κ. Βασίλ. Μπουλιζιώτης, ἐκ τῶν προκρίτων τῆς κοινότητος καὶ εἰς ἐκ τῶν συντελούντων πάντοτε εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἔχοντων πραγμάτων.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀρτισίας τοῦ Ζαγορίου ὁ μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Χαρίλαος Διούμας.

— Ἀφίκετο ἐκ Δουβιανῆς τοῦ Ἀργυροκάστρου ὁ φοιτητὴς κ. Τηλέμαχος Λαμποδιτιάδης.

— Ἐξ Ἀγρινίου ἀνεχώρησεν εἰς Σωμικὴν τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Χαράλ. Κ. Γάρος κληθεὶς ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διύθυνσιν τῶν σχολείων τῆς κοινότητος. Καθ' ἣν γράφουσιν ἐκεῖθεν αἱ γενόμεναι ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Γιαννοπούλου δὲν ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχολικὸν ἔτος τὸν κ. Γάρον ἀριστερὰ ὅστις μωφωθεὶς πιστεύεται ὅτι θέλει καταβάλλει πᾶσαν φροντίδα πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν καὶ νὰ φανῇ ἄξιος τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς ὑπὸ τῆς κοινότητος.

— Διήλθεν ἐκ Πειραιῶς διὰ Κων/πολιν οἱ ἐκ Σχωριᾶδων τοῦ Πωγωνίου οἱ κ. κ. Γεώργ. Β. Καλύδας καὶ Σπυρίδων Χ. Δαλλῆς.

— Πανηγυρὶς ἐν χαρᾷ εὐδαιμονίας, ἦγε τὴν 20 Αὐγούστου, ὁ ἐν Γκασιτίῳ τῆς Ῥωμανίας οἶκος τοῦ ἐκεῖ γνωστοῦ τραπεζίτου καὶ μεγίστου ἐκμισθωτοῦ, καὶ ἐκ Ζωνδῆλης τοῦ Ζαγορίου, κ. Ν. Σκελλαριδῆ. Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἀριστα μεμφομένης θυγατρὸς τοῦ δεσποτῆς Ἑλίζας (Ἐλισαβέτης) μετὰ τοῦ ἐκ Ζωνδῆλης τοῦ Ζαγορίου διαπρεποῦς ἱατροῦ κ. Γεωργίου Κ. Μαρσοπούλου. Ἡ στέψις ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη. Εἰς ταύτην παρέστησαν οἱ συγγενεὶς καὶ φίλοι. Ἡ τράπεζα ἐν ᾗ παρεκάθησαν εὐφροσύνης οἱ κεκλημένοι ἦτο λαμπρῶς διακοσμημένη. Μεταξὺ τῶν πλείστων διακρίνοντο, ὁ κάλλιστος, καὶ συμπαθὴς νέος κ. Ι. Μ. Δημητριάδης ἐκμισθωτῆς, θεῖος τοῦ κ. Σκελλαριδῆ, οἱ ἀδελφοὶ Ξενοφῶν καὶ Ἀλκιβιάδης Χαρισιάδης, μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Χαριλάου, οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Ἀλέξανδρος καὶ Ματθαῖος Ι. Σκελλαριδῆ, ὁ ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος, τοῦ Ν. Σκελλαριδῆ μετὰ τῆς κυρίας, τοῦ, ἡ εὐγενεστάτη Κωνσταντῖνῃ Καραμήτρου ὁμοίως ἀδελφῇ, οἱ ἀδελφοὶ κκ. Βασίλειος καὶ Γεώργιος Ι. Μαρσοποῦλοι ἐκ Μανασσῆς οἱ ἀδελφοὶ Πατσαῖοι, οἱ ἀδελφοὶ Μώμου, ὁ κ. Ματθαῖος Ἀποστολίδης, ὁ κ. Μαλάμης μετὰ τῆς κυρίας, οἱ κκ. Ἰω. καὶ Νικ. Λεκόπουλοι ἐκ Καλωτᾶς καὶ πλείστοι ἄλλοι Ἑπαιῶται.

Διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1896 ἀναγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν εἰκονογραφημένου Ἑπαιωτικοῦ ἡμερολογίου, εἰς τὴν συντάξιν τοῦ ὁποῦ θὰ μετὰσχουσιν μόνον λόγιοι Ἑπαιῶται, ἡ δὲ δημοσιευθεῖσα ὕλη ἔσεται ἀποκλειστικῶς Ἑπαιωτικῇ. Περιεχόμενα εἰσονται διηγήματα, ἡθογραφαὶ καὶ ἐθιμογραφαί, ἱστορικὰ, δημώδη ἀνέκδοτα, τραγούδια ἀνέκδοτα, παραδόσεις λαϊκαὶ, στατιστικὴ μελέτη, περιγραφαὶ γεωγραφικὴ καὶ ἱστορικὴ πόλεων, καὶ χωρίων τῆς Ἑπείρου. Ἀχρι τοῦδε ἀπεστάλησαν ἡμῖν πολλὰ σχετικὰ μελέται. Παρακαλοῦνται δὲ καὶ ὅσοι ἄλλοι δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἀποστείλωσι παρομοίως μελέτας ἵνα δυνηθῶμεν νὰ περιλάβωμεν ταύτας εἰς τὴν ἐκδοθησομένην ἀγγελίαν.

Διὰ τὸ μέλλον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θὰ δημοσιεύωμεν ἐν Ἀρθριδίῳ γαλλιστὶ γεγραμμένῳ περίληψιν τῶν κυριωτέρων γεγονότων, ἐκείνων δηλ. ὧν δέον νὰ λαμβάνῃ γνώσιν καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου· διότι ὅταν τὰ γεγονότα ταῦτα ἐκτιθῇνται καὶ γαλλιστὶ τυγχάνουσι περισσοτέρας μελέτης καὶ προσοχῆς παρ' ὅλων. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου βεβαίως καὶ ὑλικὴ θυσία ἀπαιτεῖται· διὰ τοῦτο

παρακαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐδωσίαν τοῦ σκοποῦ τούτου νὰ ἐγγράφωται συνδρομηταὶ εἰς τὸ φύλλον καὶ νὰ μὴ ἀναμένωσιν ὅπως παρ' ἄλλων τὸ ἀναγνώσωσιν, οἱ δὲ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν μόνοι χωρὶς νὰ προηγήται προηγούμενη παρ' ἡμῶν παράκλησις.

Οἱ μὴ λαμβάνοντες τὸ φύλλον, ἔνεκα μικρᾶς ἀνωμαλίας περὶ τὴν διεκπερίωσιν παρακαλοῦνται ὅπως μᾶς καταστήσωσι τοῦτο γνωστόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνώσιν ἀπάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν ὅτι ἡ ὑφισταμένη ἐν τῷ φύλλῳ συμφωνία μετὰ τοῦ συνεκδότου κ. Οἰκονόμου διελύθη. Ἐνεκα τούτου ἐπὶ ἄλλων βάσεων εὐλογος ἐθεωρήθη καὶ ἡ τοῦ τίτλου μετατροπὴ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης δυσχερείας. Διὰ πᾶσαν δὲ εἰς τὸ μέλλον αἴτησιν δέον πάντες πρὸς ἡμᾶς μόνον νὰ ἀπευθύνωνται.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ Συντάκτης
Γ. Κ. Γάγαρης

-----SOS-----

Ὁ κ. Σ. Π. Ἀραβαντινός, τέως Ἀρεοπαγίτης καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν τῆς «Ἱστορίας τοῦ Τεπελενλή Ἀλῆ-Πασᾶ», συντεθείσης ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότου χειρογράφου τοῦ αἰμνήστου πατρὸς του, συγγραφῆς πολλῶν περὶ Ἑπείρου ἔργων, ἀτελοῦς δὲ καταλειφθέντος ἔνεκα τοῦ προῦρου ἐκείνου θανάτου.

Τὸ ἔργον τοῦτο πολλὴν κέκτηται τὴν σημασίαν, ὡς πληροῦν κενὸν καταφανὲς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἱστορικῇ βιβλιογραφίᾳ, ὅπου ἱστορία πλήρης τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ οὐδεμία ὑπάρχει. Εἶνε δ' ἐτι μείζων ἡ σπουδαιότης τοῦ δημοσιευθεμένου ἔργου καὶ λόγῳ τῆς θέσεως, ἣν ὀφείλει νὰ κατέχῃ ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ οὐ μόνον ὑπὸ τὴν καθαρῶς Ἑπαιωτικὴν καὶ Ἀλβανικὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν κυρίως Ἑλληνικὴν ἔποψιν, καὶ λόγῳ τοῦ συγγραφῆς, ἐξ οὗ πηγάζει, ἀρμολιότερου παντὸς ἄλλου νὰ ἐπιδόθῃ ἐν πληρεστάτῃ ἐπίγνωσιν τοῦ θέματος εἰς τὴν καταρτίσιν σοβαροῦ Ἑπαιωτικοῦ ἔργου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότου βιογραφίας τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ. συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν Π. Ἀραβαντινοῦ, συγγραφῆς τῆς «Χρονογραφίας τῆς Ἑπείρου» πολλῶν ἄλλων ἐκδοδόμενων καὶ μὴ συγγραμμάτων, κύριον θέμα ἔχουσιν τὴν Ἑπείρον, κατηρτίσαμεν ἔργον ἱστορικὸν πλήρες, ὅπερ ἐκδίδομεν ὅσον οὕτω ὑπὸ τὸν τίτλον

ἹΣΤΟΡΙΑ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ ΤΟΥ ΤΕΠ' ΑΕΝΛΗ,

Τὸ δυστυχῶς ἀτελές, ἔνεκα τοῦ προῦρου θανάτου τοῦ συγγραφῆς, καταλειφθὲν χειρόγραφον, συνεπληρώθη παρ' ἡμῶν δι' ἐνδελεχοῦς ἐργασίας οὕτω πως, ὥστε ἀποτελέσθῃ ἱστορικὴ συγγραφή ἀρτία, πληροῦσα ἐπαρκῶς τὸ θέμα, ὅπερ πραγματεύεται. Διότι καὶ πᾶν ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἐγράφη περὶ Ἀλῆ-Πασᾶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ ἀλλοδαπῶν συνεδουλευθημεν καὶ οὐκ ὀλίγας νέας πηγὰς ἀγνώστου ἠτυχήσαμεν ν' ἀνεύρωμεν. Προβαίνοντες δὲ νῦν εἰς δημοσίευσιν αὐτοῦ φρονούμεν, ὅτι συμβάλλομεν, κατὰ τὸ ἐνόν, εἰς τὸ ἐγχείρημα τοῦ μέλλοντος ἱστορικοῦ τῆς νεωτέρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἱστορίας, ἧς ἀναντιρῶντος σπουδαιότητιν σελίδα ἀποτελεῖ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ ἡ ἐμμεγίστην τιμήματι τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου δράσις, μεταίχμιον αὐτόχρονον οὐσα τοῦ μεγαλοεθνικοῦ ἀγῶνος.

Τοῦ βιβλίου, ἀποτελεσθεῖσας ἐκ 37 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων εἰς μέγα ὄγκον καλλιτεχνικῶς δὲ ἐκτυπωθησομένου καὶ περιλαμβάνοντος, πλὴν διαφόρων ἀνεκδότων ἱστορικῶν κειμένων, τρεῖς τελείους γεωγραφικοὺς χάρτας ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Χρυσόχου ἐπεξεργασθέντας καὶ ἑνδεκα φωτολιθογραφικὰς εἰκόνας—ἐν αἷς καὶ ἡ γνησίᾳ τοῦ Ἀλῆ εἰκόνη—ἡ τιμὴ ὠρίσθη εἰς Δρ. 7 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 6 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς κάλυψιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης ἐπικαλούμεθα, τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοτέρων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1895.

Σ. Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
(τέως Ἀρεοπαγίτης)

-----SOS-----

Ἀγαπητοὶ Συμπαιῶται,
Θεωρῶ καθήκον ἐπιβαλλόμενον μοι εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκκλογικὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἔτυχον τῆς γενναιοτάτης καὶ προθυμοτάτης ὑμῶν συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς ἐγκαρδίως εὐελπιστῶν ὅσα ὅτι καὶ διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς ὁράσεώς μου ἐν γένει, εἰ καὶ περιορισμένη, ὡς ἀναπληρωτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, θὰ δικαιοῶμαι τὰς ἀγαθὰς σας περὶ ἐμοῦ ἐλπίδας.

Μεθ' ἀπείρου ἀγάπης
Ὁ πατριώτης σας
Νάσος Ζήνης.